

Майката не ся смѣяше на Еленкынитѣ сълзы, тя угади и почете священныя гласъ на истиннѣтъ въ дѣтинското сърдце. Глѣбока въздышка исвврѣкнѣ изъ гърдытъ ѿ, и тя каза: “Какъ може ся оправда не благодарный сынъ при гроба на родителитѣ си!”

Животъ и Смерть

Недка беше твърдѣ добро, мило момиченце: всичкы ѿкъ обычахъ, а най-много братъ ѿ, който, малечкѣ малешко, когото и тя отъ своѣхъ странѣхъ сѣщо така ѿкъ твърдѣ обичаше. Ненадѣйно тя ся поболява, и болѣстытъ ѿ крайно растѣжила добринкый-тъ Койча. Отъ туй по вече нему и на умъ му не идеше, че тя може и да умре; той никога не былъ виждалъ мъртвецъ и никакъ още не знаеше, какво е това — да умре нѣкой.

Кога-то Недка лежала болна въ постелкѣ, който мыслилъ, какъ да ѿкъ поразвесели, и отишелъ въ полето да ѿ набере цвѣте. Той знаеше, че тя твърдѣ обичаше цвѣтіето.

Но между това, дѣгдѣ той ходилъ, Недка умрѣла и ѿкъ облекли въ бѣлы дрехы